

तेनाहं प्रेषिता भ्रात्रा दुष्टभावेन रक्षसा । विभक्षयिषता मांसं युष्माकममरोपमाः ।
 सा ऽहं त्वामभिसंप्रेक्ष्य देवगर्भसमप्रभं । नान्यं भर्तारमिच्छामि सत्यमेतद्वीमि ते ।
 एतद्विज्ञाय धर्मज्ञ युक्तं मयि समाचर । कामोपहतचित्ताङ्गीं भजमानां भजस्व मां ।
 चास्यामि त्वां महाबाहो राक्षसात्पुरुषादकात् । कल्याणो गिरिदुर्गेषु भर्ता भव ममाऽनघ ।
 अन्तरीक्षचरी ह्यस्मि कामतो विचरामि च । अतुलामाप्नुहि प्रीतिं तत्र तत्र मया सह । ५८५५
 भीमसेन उवाच ॥ मातरं भ्रातरं ज्येष्ठं सुखसुप्तान् कथं त्विमान् । परित्यजेत केन्यद्य प्रभवन्निह राक्षसि ।
 को हि सुप्तानिमान् भ्रातृन्दत्त्वा राक्षसभोजनं । मातरञ्च नरो गच्छेत्कामार्त्तं इव मद्विधः ।
 राक्षस्युवाच ॥ यत्ते प्रियं तत्करिष्ये सर्वानेतात्प्रबोधय । मोक्षयिष्याम्यहं कामं राक्षसात्पुरुषादकात् ।
 भीम उवाच । सुखसुप्तान् वने भ्रातृन्मातरं चैव राक्षसि । न भयादो धयिष्यामि भ्रातुस्तव दुरात्मनः ।
 नहि मे राक्षसा भीरु सोढुं शक्ताः पराक्रमं । न मनुष्या न गर्धर्वा न यक्षाश्चारुलोचने । ५८५६
 गच्छ वा तिष्ठ वा भद्रे यदापीच्छसि तत्कुरु । तं वा प्रेषय तन्वङ्गि भ्रातरं पुरुषादकं ।
 इत्यादिपर्वणि हिडिम्बवधपर्वणि हिडिम्बाभीमसंवादे द्विपञ्चाशदधिकशतोऽध्यायः ॥ १५२ ॥
 वैशम्पायन उवाच ॥ तां विदित्वा चिरगतां हिडिम्बा राक्षसेश्वरः । अवतीर्य द्रुमात्तस्मादाजगामाशु पाण्डवान् ।
 लोहिताक्षो महाबाहुर्हृद्भक्तेशो महाननः । मेघसंघातवर्णा च तीक्ष्णदंष्ट्रो भयानकः ।
 तमापतन्तं दृष्ट्वैव तथा विवृतदर्शनं । हिडिम्बोवाच विचस्ता भीमसेनमिदं वचः ।
 आपतत्येष दुष्टात्मा संक्रुद्धः पुरुषादकः । साऽहं त्वां भ्रातृभिः सार्द्धं यद्वीमि तथा कुरु । ५८५७
 अहं कामगमा वीर रक्षोबलसमन्विता । आरुहेमां मम श्रोणिं नेष्यामि त्वां विहायसा ।
 प्रबोधयैतान्सुप्तान्मातरं च परन्तप । सर्वानेव गमिष्यामि गृहीत्वा वो विहायसा ।
 भीम उवाच ॥ माभैस्त्वं पृथुश्रोणि नैष कश्चिन्मयि स्थिते । अहमेनं हनिष्यामि प्रेक्षन्त्यास्ते सुमध्यमे ।
 नायं प्रतिबलो भीरु राक्षसापसदो मम । सोढुं युधि परित्यन्दमथवा सर्वराक्षसाः ।
 पश्य बाह्व सुवृत्तौ मे हस्तिहस्तिनिभाविमौ । ऊरु परिघसङ्काशौ संहतं चायुरो महत् । ५८५८
 विक्रमं मे यथेन्द्रस्य साऽद्य द्रव्यसि शोभने । माऽवमंस्थाः पृथुश्रोणि मत्वा मामिह मानुषं ।
 हिडिम्बोवाच ॥ नावमन्ये नरव्याघ्र त्वामहं देवरूपिणं । दृष्टप्रभावस्तु मया मानुषेष्वेव राक्षसः ।
 वैशम्पायन उवाच ॥ तथा सञ्जल्पतस्तस्य भीमसेनस्य भारत । वाचः शुश्राव ताः क्रुद्धो राक्षसः पुरुषादकः ।
 अवेक्षमाणस्तस्याश्च हिडिम्बो मानुषं वपुः । स्रग्दामपूरितशिखं समयेन्दुनिभाननं ।
 सुभ्रुनासाक्षिकेशान्तं सुकुमारनखत्वचं । सर्वाभरणसंयुक्तं सुसूक्ष्माम्बरवाससं । ५८५९
 तां तथा मानुषं रूपं विभ्रतीं सुमनोहरं । पुंस्काभां शङ्कमानश्च चुक्रोध पुरुषादकः ।
 संक्रुद्धो राक्षसस्तस्या भगिन्याः कुरुसत्तम । उत्फाल्य विपुले नेत्रे ततस्तामिदमब्रवीत् ।
 को हि मे भोक्तुकामस्य विघ्नं चरति दुर्मतिः । न विभेषि हिडिम्बे किं मत्कोपादिप्रमोहिता ।
 धिक्त्वामसति पुंस्कामे मम विप्रियकारिणि । पूर्वेषां राक्षसेन्द्राणां सर्वेषामयशस्करि ।